

ПОСТАНОВА

засідання координаційної ради спілки молодіжних організацій Кіровоградщини (про газету "Молодий комунар")

Спілка молодіжних організацій Кіровоградщини — правонаступник обласної комсомольської організації — є засновником газети "Молодий комунар". Враховуючи неодноразові прохання редакції /листи № 82 від 1 вересня 1992 р., № 105 від 9 листопада 1992 р., № 126 від 8 грудня 1992 р., № 12 від 18 лютого 1993 р./, виконком координаційної ради СМО Кіровоградщини прийняв ряд рішень:

- протокол № 5 від 3 вересня 1992 р. про передачу прав засновника управління у справах молоді обласної адміністрації з передачею майна — основних і оборотних засобів на баланс трудового колективу на підставі листа № 124 від 7 вересня 1992 р. начальника управління у справах молоді обласної адміністрації і листа № 82 редакції газети;
- протокол № 9 від 9 грудня 1992 р. про передачу прав засновника з передачею статутного фонду обласному центру "Соціальна служба молоді" /лист № 6 від 10 грудня 1992 р. директора обласного центру "Соціальна служба молоді" і листи № 105 від 9 листопада 1992 р., № 126 від 8 грудня 1992 р. редакції газети "Молодий комунар"/.

Прийняті постанови не виконувались через відмову управління у справах молоді обласної адміністрації, обласного центру "Соціальна служба молоді" і листа № 133 від 18 грудня 1992 р. редакції газети "Молодий комунар".

На основі рішення трудового колективу від 22 січня 1993 р. і листа № 12 від 18 лютого 1992 р. редакції газети "Молодий комунар" координаційна рада СМО Кіровоградщини постановляє:

1. Затвердити постанову виконкому координаційної ради від 27 січня 1993 р. (протокол № 7/).
2. Закрити газету "Молодий комунар" з 1 квітня 1993 р.
3. Реалізувати майно /статутний фонд/ газети "Молодий комунар" для покриття боргів редакції за 1992-93 рр.
4. Частину майна /статутного фонду/ реалізувати працівникам "МК" по балансовій вартості.
5. Провести виконком 1 березня 1993 р. по реалізації майна з урахуванням пропозицій районних органів.
6. Контроль за виконанням даного рішення покласти на виконком координаційної ради.

Голова СМО Кіровоградщини М.ЖИВАНОВ.

НОВОСІЛЛЯ В СТАРОМУ ДОМІ

Ви ж будете писати про це новосілля. — запитально подивився на мене міський голова В.Г.Мухін. — будь ласка, не згадуйте про мене. Всі газети пишуть. Галас. Незручно.

Я, можливо, й не мала наміру згадувати, хоч, як твердить прислів'я, людям пальця в рот не клади, ось, мовляв, вся принциповість нашого мера, одержав квартиру, за яку колись мало не з'їли секретаря обкому партії. Ну так. Але ж починати треба з того, що В.Г.Мухін віддав свій прекрасний старий дім родині Ершових, першою в нашому місті сімейному дитячому будинку.

Наталія Олександрівна Ершова світиться від щастя: "Боже, я про таке й мріяла не могла". Прекрасний дім, прекрасний сад, в якому є все! Черешні, вишні, сливи, яблуні... Діти Наталі і Михайла Ершових знають свій дім, свій сад. Шкода, що у нас тільки один такий дитячий сімейний будинок. І взагалі, можна пошкодувати, що сьогодні діти в наших нових мікрорайонах замість двору з садом граються на переритих "погребам майданчиків". Ще недавно інтернаціональна родина Ершових /серед дітей, яких вони виховують, кубинка, гвінейка, циганчатко! теж жила у такому мікрорайоні і тому не важко зрозуміти радість Наталі Олександрівни і Михайла Олександровича.

Нехай панує мир і злагода у цьому домі.

В.ЛЕВОЧКО.

У БАГНЮЦІ — БЕЗКОШТОВНО!

Хто був минулих вихідних на речовому ринку, немало дивувався. вхід раніше платний для всіх, цього разу для відвідувачів не грозив мінусом десятки. Однак дивування розвивалися зразу ж: під ногами було стільки весняної багнюки, що мало хто виходив з ринку із сухими ногами. Дехто навіть віддав би й 100 крб., аби там було сухо й гарно.

Що поробиш, подумали ми, у нас же так відкрисмо щось, а потім думаємо про добудову. Хоча цікаво, чи добудовуватимуть /зокрема асфальтуватимуть/ цей ринок взагалі?

НАШ КОР

ЗВЕРНЕННЯ ДО ЧИТАЧІВ

Шановні друзі передплатники! я хочу звернутися саме до вас, бо ви вірили в нашу газету, вклали в неї свої ВЛАСНІ кошти. На жаль, ми не виправдали ваших надій, і 2418 постійних читачів у цьому році залишилися без молодіжного тижневика, без "програми", як часто кажуть по телефону.

Я знаю, серед вас є люди, які десятки років читали "Молодий комунар". Саме ви, читачі зі стажем, котрі любили журналістські пошуки працівників "МК", співчутливо поставились і до труднощів, і до припинення виходу газети. Спасибі вам.

Правда, є й такі передплатники, які звинувачували редакцію у всіх гріхах: злодюги, гроші забрали, а газет не дають, і порівнювали нас із деякими нечистоплотними фірмами. Отож, хочу вас усіх запевнити: не турбуйтеся, передплатні гроші повернемо, відрахувавши вартість двох номерів. Для цього через два тижні після виходу цього номера кіровоградцям необхідно звернутися до поштамту (вул. Гоголя, 72), а жителям районів — відповідно у бухгалтерії районних відділень зв'язку. **ОБОВ'ЯЗКОВО МАТИ З СОБОЮ АБОНЕМЕНТНІ КАРТКИ ПРО ПЕРЕДПЛАТУ.**

Як водиться, у таких випадках завжди шукають винуватих. То невдячна справа, і я не хотів би цього робити. Але щоб прояснити ситуацію, хочу нагадати, що і редакція, і управління у справах молоді обласної адміністрації робили все можливе, щоб видавати газету. У минулому році трудовий колектив вклав у "МК" понад 300 тис. крб., зароблених власними зусиллями завдяки видавничо-комерційній діяльності. У березні та жовтні 1992 р. управління у справах молоді (начальник Л.Д.Егельська) вклало 260 тис. крб. Лише колишній комсомол (власник газети) не давав майже нічого, бо молодіжна організація після краху компартії була бідна як церковна миша.

Щодо засновництва. Згідно з останніми рішеннями уряду України органи виконавчої влади не можуть бути засновниками газет. Тому нам і відмовили, як це зазначається у постанові координаційної ради СМОК.

Шукали ми й багатих спонсорів, та сучасні комерсанти не спішать вкладати гроші в молодіжну. А передплатних коштів вистачило б лише на декілька номерів, бо в умовах сьогоднішньої фінансово економічної катастрофи видання газети є дуже дорогою справою. Передплатна ціна "МК", виходячи з усіх затрат, була б понад 3000 крб. Ось так преса, яка одна з перших виступила за ринкові стосунки, стає і першою жертвою ринкової сваволі.

Гостанне. У 54 річній історії "Молодого комунара" вже був період, коли газету закривали. З часом в області зрозуміли, що молоді мають право на недорогу, доступну і потрібну їм газету. "МК" почав виходити знову. Нині тижневик розділив долю багатьох молодих людей з їхніми фінансовими труднощами, безперспективністю з житлом і туманними перспективами на хорошу роботу. Але так довго тривати не може... Як відомо, надія залишає людей останньою.

М.ШВОРАК,
редактор газети "Молодий комунар".

ПРОЩАЙ, СМОК?

Років з чотири тому в приміщенні, де сьогодні теж готуються, як і тоді, до генерального прибирання, проходила підготовка до традиційного комуністичного суботника. Тепер на фоні порожніх кабінетів з вицвілими плямами на долівці, де донедавна стояла шафа з довідковою літературою ВЛКСМ, мені випала сумна нагода взяти інтерв'ю в останній номер "Молодого комунара". Моїм співрозмовником був один з тих, на чію адресу закидають, мовляв, це вони і розвалили спілку, виступаючи завжди з новими ідеями, пропозиціями.

Це — **ВАСИЛЬ ГУЦУ**, заступник голови координаційної ради СМОК (Спілки молодіжних організацій Кіровоградщини).

— Василю, таку гучну назву має організація, аж дивуєшся, що вона не тримається на плаву, ніде її не чути, хіба що ось газету закриє... Чим же сьогодні ви займаєтесь?

В.Г.: — Тим, що не хотіли роби-

ти, але вимушені — закриваємо через фінансову неспроможність молодіжну газету. Самі, як організація, теж до цього йдемо. Нема коштів — нема роботи.

— Отож, можемо очікувати, що СМОК, як правонаступник комсомолу, припинить своє існування. Наскільки мені відомо, щось конкретне із заходів у цьому році не проводилося. Та й у минулому якихось дій не помічав. Зрідка своїм самостійництвом, так би мовити, світловодський осередок нагадував про себе, а в основному: тихо, гарно ви жили?

В.Г.: — Я б не сказав. По перше, ми дещо робили не лише організаційно, але допомагали матеріально. Є певний грошовий вклад у святкування дня міста, проводили виїзні семінари. Ще тоді в нас було трошки грошей.

— Виходить так: є гроші, є й робота організації. Гроші закінчилися, і якщо вищестоящий орган не поповнить каз-

ну, то комсомол в особі правонаступника — СМОК самоліквідується?

— Не зовсім. Ми тримаємося на плаву не заради того, аби отримувати лічені копійки зарплати. Було б просто не по-людськи забути про тих наших працівників, котрі перебувають у декретних відпустках по догляду за маленькими дітьми. А ще я особисто хочу, аби вся наша історія, яка б вона не була, збереглася в документах. Сотні комсомольців свого часу були передовиками праці, трудилися на ударних будовах, піднімали післявоєнну промисловість і сільське господарство області. Про їхнє життя працю, справи писала і обласна молодіжка. Всю документацію, публікації, пам'ятні сувеніри, відзнаки, нагороди обов'язково треба зберегти.

— Це наші завтрашні плани. А далі? Хіба знає хтось, що буде далі?

Ю.ДЖЕРЕЛЬНИЙ.

Не кожному доводиться бувати на даху будинку, де розміщуються облвиконком, апарат представника президента... Наш же кореспондент туди забрався, аби зробити у вже весняні, але ще сніжні дні кілька етюдів і побачив залишко символіку колишнього Союзу. Зняти не зняли, але так і залишили на даху. Хай лежить.

Але навіщо?
Фото В.ГРИБА.

ЗА НАМИ ШОКОЛАД НЕ ЗАРЖАВІЄ

Недавно одна місцева газета опублікувала застереження до покупців: слід цікавитися цифрами на імпортованих харчових продуктах. Повідомлялося, що на відміну від вітчизняної практики, за рубежом ставлять не дату виготовлення, а кінцевий строк реалізації і відтак багато з пропонувананих нашим покупцям продукти (скуплені там за безцінь і тут перепродані) прострочені, зокрима, деякі сорти індійської кави та шоколадні батончики "Марс" і "Снікерс".

Користуючись своїм досвідом домогосподарки, мушу сказати, що таке твердження не зовсім правильне. Скажімо, на окремих сортах німецького і австрійського шоколаду стоїть дата виготовлення і вказано період (а не кінцева дата), протягом якого продукт можна вживати. Іноді на етикетці не стоїть жодної дати, а є горизонтальна шкала з указанням років, а проміжки між ними розбиті на 12 частин. Частина шали зафарбована — кінець забарвленої частини і є граничний строк реалізації продукту. Ось за цією шкалою я "впіймала" консерви, прострочені майже на півроку — словацьке лечо, болгарські огірки і польські цукерки, що пережили строк, у який мали бути з'їдені, на 3 місяці. То ще й дивно, що так довго затрималися. Адже наш голодний народ розгрібас все вмить без усяких строків...

К. ДОРОШ.

ДО УВАГИ БАТЬКІВ ТА УЧНІВ М. КІРОВОГРАДА!

НАВЧАЛЬНИЙ КОМПЛЕКС СШ №5 —
УКРАЇНСЬКА ГІМНАЗІЯ ОГОЛОШУЄ

КОНКУРСНИЙ НАБІР УЧНІВ

ДО

першого підготовчого класу гімназії /дітей, яким на 1 вересня 1993 року виповниться 7 років/;

першого гімназійного класу /учнів, які закінчують другий клас початкової школи і повинні 1 вересня йти в останній, третій, клас початкової школи/;

другого гімназійного класу /учнів, які закінчують у цьому навчальному році початкову школу/.

Батьки, які бажають, щоб їхні діти були допущені до конкурсу, повинні подати заяву до конкурсної комісії гімназії /секретар працює з 9 до 17 години щодня, крім суботи та неділі/.

З умовами проведення конкурсу батьки будуть ознайомлені на загальних зборах, які відбудуться 10 квітня 1993 року.

За довідками звертатись по телефонах:
22-98-15, 22-36-21.

Адреса СШ № 5 —
української гімназії:

316050, м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 15

/вхід з вулиці Шевченка/.

ДИРЕКЦІЯ.

ЯКЩО ВАМ ВАЖКО

на душі і Ви самі не спроможні вирішити свої проблеми, якщо Вам потрібна дружня порада — звертайтеся до кабінету індивідуального психологічного консультування обласного центру "Соціальна служба молоді" кожну середу за адресою: пл. Кірова, 1, кімн. 117 з 14.00 до 18.00; кожен четвер у бібліотеку ім. Боиченка з 9.00 до 18.00.

Молоді батьки можуть отримати психологічну консультацію з питань:

- виховання дітей
 - ліквідації страхів і стресів у дітей
 - визначення готовності дитини до школи у бібліотеці ім. Гайдара кожну п'ятницю з 14.00 до 18.00.
- Г а р а н т у є м о
анонімність послуг!

Сумирна собачка з пухнастим хвостиком породи "чау чау" на смерть загризла немовля у Вільнюсі. Вона зірвала свою злість на ньому, протестуючи проти дій дорослих, котрі відібрали у неї цуценят.

Ігор Юхновський пішов з посади першого віце-прем'єр-міністра. Як вважає Рух, зроблено це на догоду представникам аграрно-промислового комплексу у Верховній Раді. "Якщо продовжиться витіснення із уряду тих, хто стоїть на позиції реформ і боротьби з мафією і корупцією, Рух кардинально перегляне своє ставлення до уряду Кучми", заявив Вячеслав Чорновіл.

Комітет по власності Петроради наплавив у суд Смольненського району Санкт-Петербурга позов мери міста Анатолію Собчаку. Депутати мають намір приєднати його до відповідальності за 11 розпоряджень, котрі, на їхню думку, порушують порядок продажу нерухомого майна в місті. Собчак винним себе не вважає і стверджує, що депутати втручаються в оперативне управління містом. Як що позов буде задоволено, Собчаку доведеться розкошуватися на... 1 мільйон карбованців.

Відомий у світі французький співак і композитор Шарль Азнавур /до речі, він конавець чоловічої ролі у телевізійному детективному серіалі "Китаець"/ призначений послом Вірменії з особливих доручень у Франції. Слід відзначити, що вірменин за походженням Азнавур в останній час багато зробив для своєї історичної батьківщини. Особливо під час трагічно знаменитого землетрусу 1989 року.

Японська прокуратура порушила кримінальну справу проти відомого політичного діяча, колишнього генерального секретаря правлячої Ліберально-демократичної партії і члена японського парламенту Шина Канемару, звинувативши його в несплаті податків на суму в кілька мільйонів карбованців. Так у них. А в нас? Самі знаєте.

Група молодих рижанок добровільно відправилась в Югославію. Правда, не для того, щоб взяти участь в боях. Ризький "корпус миру" збирається звеселити стомлених воїнів... танцями. Принаймні така офіційна версія вербувальників, штабквартира яких знаходиться у Будапешті.

"Не хлібом єдиним..." — цю народну мудрість стверджують і на кіровоградському західному підприємстві електричних мереж. Працюючих на різних відділках підприємства умовно /поза роботою/ можна поділити на дві частини — артистів і глядачів. Артисти, звичайно, самодіяльні — робітники, техніки, інженери, співробітники управління. Серед кіровоградських енергетиків ходить такий напівжарт: рік поділено не по-квартально, а по-концертно. Всі з нетерпінням чекають нових програм, нових концертів.

Самодіяльні артисти західного підприємства не задовольняються показом нових робіт лише в своєму клубі. Із задоволенням їм аплодували працівники східного підприємства, районної електромережі, інших підвідомчих організацій міста. Своє мистецтво вони демонстрували колегам Вільшанського, Новоархангельського, Новомиргородського районів, міста Запоріжжя.

Г.АНДРІЄНКО.

